

Vriendjesplan Wonderwijs

Inleiding

Als kinderen naar school gaan verruimt hun leefwereld enorm. Ze ontmoeten er kinderen waarmee ze in contact kunnen treden, samen kunnen spelen, samen kunnen leren, ... Zo kunnen vriendschappen openbloeien. Dit gaat niet altijd even gemakkelijk. De harmonie wordt wel eens verstoord door allerlei conflicten, meningsverschillen, plagerijen en soms zelfs pesterijen. Omdat pesten een grote impact heeft op leerlingen nu en later, wil de school zich inzetten om pesten zo goed mogelijk te voorkomen. Wegdenken kunnen we pesten jammer genoeg nooit, daarom willen we ook nadenken over hoe we een pestprobleem aanpakken. Een duidelijk neergeschreven beleid zorgt ervoor dat de procedure voor iedereen duidelijk is. Ouders, leerkrachten, maar ook kinderen moeten weten hoe pesten wordt aangepakt, wat de rol van leerkracht, kind en ouders is, dat we dit als school niet goedkeuren en zeker niet aan ons willen laten voorbijgaan willen we duidelijk stellen met een concreet anti-pestbeleidsplan.

Visie

Het opvoedingsproject van onze school stelt duidelijk dat we binnen onze school de ruimte en de sfeer willen scheppen waarin elk kind harmonisch kan openbloeien. We willen samen school maken. Waarden zoals respect, verdraagzaamheid, luisterbereidheid, ... willen we nastreven, zowel bij de kinderen als bij de teamleden. Groepsactiviteiten op school moeten de ontwikkeling van de sociale ingesteldheid bevorderen: luisteren naar elkaar, verdraagzaam leren zijn, delen met anderen, gelijkgerichtheid nastreven, vlot communiceren met anderen, ruzies leren oplossen, ... Wanneer het toch eens mis gaat, wil de school ingrijpen en zijn rol als opvoeder opnemen. We willen luisteren naar de betrokken leerlingen en in dialoog met elkaar tot oplossingen komen. Samen met de leerkracht, de directie en het zorgteam wil de school haar verantwoordelijkheid opnemen. We willen niet meteen bestraffend optreden, maar alle partijen aan het woord laten. We willen het verhaal achter het gedrag kennen. Samen met de kinderen moet soms een weg worden afgelegd. Een open communicatie met ouders rond moeilijkheden en mogelijkheden kan dan plaatsvinden.

Wat is pesten?

Pesten is het herhaaldelijk en langdurig uitoefenen van geestelijk en/of lichamelijk geweld door één of meer personen met de bedoeling het slachtoffer te kwetsen, te benadelen of schade te berokkenen. Slachtoffers hebben in deze situatie weinig tot geen verweer (machtsonevenwicht). Pesten heeft vaak een sociale functie: het pestgedrag is betekenisvol voor de groep waarin het gebeurt: Pesters zijn op zoek naar populariteit en status. Hiervoor gaan ze een machtsspel aan met wie in hun ogen 'zwakker' staat. Vaak stopt het pesten als de groepssteun wegvalt.

Waar en wanneer wordt vooral gepest?

Pesten komt vooral voor op momenten dat de klasgroep ontsnapt aan het toezicht van volwassenen: tijdens de speeltijd, in de gangen, op uitstappen, op weg naar school en naar huis...

Hoe gebeurt pesten?

- Verbaal: spotten, uitschelden, roddelen, leugens verspreiden, ...
- Fysiek: slaan, schoppen, vechten, duwen, krabben, ...
- Materieel: bezittingen stelen of vernielen, iets doen verdwijnen, ...
- Uitsluiten en negeren: niet laten meespelen, niet antwoorden, doen alsof iemand lucht is, ...
- Steaming: een groep kinderen die een individu bedreigen, vernederen of intimideren totdat hij of zij geld of een voorwerp afgeeft.
- Cyberpesten
- Racistisch en seksueel pesten

We noemen de handelingen PESTEN:

- Als het vaak hetzelfde kind overkomt,
- als het gedurende langere periode herhaald wordt,
- als er sprake is van een machtsverschil,
- als het gedrag met opzet tegen dit bepaald kind gericht is.

Pesten versus plagen en conflicten

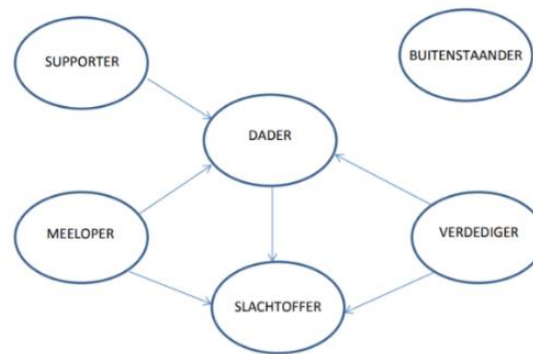
Pesten	Plagen	Conflicten
<ul style="list-style-type: none">- Ongelijke machtsverhouding- Bewust, met de bedoeling te kwetsen- Zware gevolgen, schadend gedrag- Zichtbaar of achter de rug- Systematisch, korte of langere periode- Vaak dezelfde leerling die gepest wordt- Alleen of in groep- Isolatie van leerling die gepest wordt- Moeilijk herstel	<ul style="list-style-type: none">- Gelijke machtsverhouding- Onschuldig- Weinig nadelige gevolgen- Wisselend slachtoffer- 1 tegen 1- Geplaagde blijft in de groep- Vlug vergeten	<ul style="list-style-type: none">- Geen verstoord evenwicht- Meningen worden op hevige en emotionele wijze uitgelegd- Meestal verzoening- Niet automatisch het einde van de vriendschap

Conflicten en plagerijen mogen... het helpt kinderen om sociale vaardigheden te ontwikkelen:

- ✓ Hoe ga je om met agressie?
- ✓ Hoe onderhandel je?
- ✓ Wanneer ga je te ver?

Terwijl kinderen ruzie maken zoeken ze immers hun positie in de groep en in de samenleving. Ze leren zelf problemen oplossen, ze komen er sterker uit. Er moet dus een zone zijn waarin ruimte is voor plagerijen en ruzietjes. Maar, systematisch en berekend eenzelfde kind viseren, pijn doen,... en dit in een ongelijke machtsstrijd, overstijgt de ruimte die er is voor ruzie maken en plagerijen en mondt uit in pesten.

De rollen in een peetsituatie

Beeld van de gepeete (het slachtoffer) en de peester (de dader)

Mogelijke kenmerken van het slachtoffer of de gepeete:

Hij of zij:

- Is introvert.
- Is meestal fysiek zwakker.
- Is minder zelfverzekerd.
- Is geneigd zich gedienschtig te gedragen.
- Is verbaal wat zwakker.
- Heeft een uiterlijk kenmerk dat aanleiding tot pestgedrag kan geven.
- Vertoont soms ook provocerend gedrag.
- Zoekt soms de veiligheid van de leerkracht op.
- ...

Mogelijke kenmerken van de peester of de dader:

Hij of zij:

- Wil stoer doen en imponeren.
- Is fysiek vaak sterker dan het slachtoffer.
- Wil overheersen en zichzelf bewijzen.
- Is impulsief en reageert agressief.
- Heeft een groot idee van zichzelf.
- Omringt zich met meelopers die zorgen voor zijn aanzien.
- Is eerder gevreesd dan geliefd in de groep.
- Voelt zich bedreigd.
- Is onzeker.
- Is zich vaak niet bewust van de gevolgen voor het slachtoffer.
- Heeft dikwijls zelf een achterliggend, ongekend probleem.
- Is zelf soms ook ooit gepest geweest.
- ...

Identificatie van slachtoffers en pesters

Om een pestprobleem snel te herkennen en in te kunnen schatten, dienen de leerkrachten alert te zijn voor een aantal signalen.

Mogelijke signalen van slachtoffers

- Ze lijken niet echt vrienden te hebben.
- Ze worden vaak als laatste gekozen.
- Ze geven een onzekere indruk.
- Ze zien er ongelukkig uit.
- Ze worden vaak uitgelachen.
- Hun bezittingen worden beschadigd.
- Ze komen niet graag naar school.
- Ze staan vaak alleen op de speelplaats.
- Onverklaarbare blauwe plekken – kapotte kleren.
- ...

Mogelijke signalen van pesters

- Ze proberen te overheersen in allerlei situaties.
- Ze willen goed overkomen bij leerkrachten.
- Ze zijn vaak tegendraads.
- Ze doen heimelijk.
- Ze spotten, lachen iemand uit.
- Ze intimideren.
- Ze maken dingen stuk.
- Ze roddelen.
- Ze sluiten iemand uit.
- ...

Mogelijke gevolgen van pesten

Bij pesten zijn de gevolgen voor beide partijen (pester – gepeste) niet te onderschatten. Uiteindelijk gaat ook een hele groep lijden onder pesterijen, omdat pesten de groepsgeest bederft.

Voor het slachtoffer:

- aanpassingsproblemen
 - ✓ zwakke schoolprestaties
 - ✓ leerproblemen – concentratiestoornissen
 - ✓ spijbelen
- zware stress, enorm gevoelig
 - ✓ depressie – agressie
 - ✓ angst – sociale angst, overdreven voorzichtig worden in zijn doen en laten
 - ✓ lichamelijke klachten: buikpijn, diarree, braakneigingen, ...

- ✓ psychosomatische klachten: buikpijn, diarree, braakneigingen, ...
- ✓ gevoel van eenzaamheid
- ✓ gevoel van wantrouwen
- negatief zelfbeeld, onzeker, weinig zelfvertrouwen
- risico op sociaal isolement, iedereen gaan wantrouwen
- ...

Voor de pester:

- sociaal-emotionele problemen
 - ✓ zelfbeeld – zelfvertrouwen?
 - ✓ erbij willen horen vanuit ‘dominantie’ en ‘macht’
 - ✓ depressie – agressie
- norm overschrijdend en delinquent gedrag, op latere leeftijd in botsing komen met de maatschappij
- groot risico op afwijzing en isolement
- uitsluiting: geen vrienden meer overhouden
- ...

Aandachtspunten voor de ouders, de school en de leerkrachten

De leerkrachten op school proberen hun kinderen zo goed mogelijk op te volgen, zodat eventuele signalen kunnen herkend worden. Bij vermoeden van pesten dienen we onze aandacht te verhogen en nog beter te observeren. Het is belangrijk dat ook ouders hun kind niet uit het oog verliezen.

Samen met de ouders wil de school werken aan:

- Veiligheid
- Vertrouwen
- Verbondenheid

Van de ouders en onze leerkrachten verwachten we dat ze elkaars rol en deskundigheid respecteren. Samenwerken en echt in gesprek gaan loont. Een waarderende houding en positieve betrokkenheid zorgt voor een positief schoolklimaat. Een uniforme aanpak geeft de beste resultaten.

Wanneer voor kinderen de regels duidelijk zijn en hier consequent aan vastgehouden wordt is het duidelijk wanneer er een regel overtreden wordt of wanneer er zich gedrag stelt dat niet door de beugel kan. Consequent optreden is dan ook belangrijk. Bij dit consequent optreden durven we ook de steun vragen van onze ouders.

Door in gesprek te gaan willen we het probleemoplossend vermogen van kinderen stimuleren en hen zelf tot het besef laten komen wat kan en niet kan. Samen kan dan naar oplossingen gezocht worden.

Wat kan je als ouder doen als jouw kind wordt gepest?

- Kies een gepast gespreksmoment: tijd, plaats, rust.
- Luister naar je kind.
- Neem het verhaal ernstig.
- Toon begrip (voor het lange stilzwijgen, de emoties, de behoeften die het kind uitdrukt).
- Maak duidelijk dat je achter je kind staat en dat je mee wil zoeken naar een oplossing.
- Prijs je kind omdat het heeft willen praten. Dat is een eerste stap.

- Wijs je kind op de noodzaak om met de school te praten en zoek samen naar de meest geschikte contactpersoon.
- Bekijk samen wat je de school wilt meedelen en wat je van de school verwacht/niet verwacht.
- Ga na bij wie het kind aansluiting kan zoeken (wie deed nooit mee met het pesten?)
- Stimuleer andere contacten met leeftijdsgenoten (binnen en buiten de school).
- Richt je bij ernstige problemen tot verdere hulpverlening. Eventueel kan de school en het CLB hierbij helpen.

Wat kan je als ouder doen als jouw kind heeft gepest?

- Kies een gepast gespreksmoment: tijd, plaats, rust.
- Zeg duidelijk waarom je een gesprek wilt.
- Luister naar je kind. Pols naar het wat, hoe en waarom van het (mee-)pesten.
- Keur het voorbijge pestgedrag af en maak duidelijk dat je wilt dat je kind ermee stopt.
- Wijs op het verschil tussen pesten, conflicten en plagen.
- Verduidelijk wat pesten teweeg brengt.
- Vraag je kind om de schade te herstellen:
 - ✓ veilig stellen van het slachtoffer;
 - ✓ eventuele schade herstellen;
 - ✓ vertrouwen herwinnen van het slachtoffer, groep, school, ...
- Bespreek met de school hoe je de schoolaanpak van thuis uit kan steunen.
- Blijf in gesprek met je kind/met de school. Neem zeker zelf terug contact op na een bepaalde tijd om te vragen hoe het loopt. Blijf betrokken in de situatie.
- Zoek zo nodig steun en hulp voor jezelf/je kind.

Pestpreventie op school

Op school proberen we heel wat te doen om pesten te voorkomen en om een veilig en positief schoolklimaat te bekomen.

- Werken aan een positieve klassfeer door te werken aan de persoonsgebonden ontwikkelvelden met nadruk op:
 - Socio-emotionele ontwikkeling (relationele vaardigheden- gevoelens en behoeften – inlevingsvermogen)
 - Ontwikkeling van innerlijk kompas (identiteit-waarde- en normbesef – veerkracht)
 - Ontwikkeling van initiatief en verantwoordelijkheid (zelfregulerend vermogen – gezonde en veilige levensstijl – duurzaam samenleven)

Afspraak 1

Elke leerkracht heeft met de kinderen in het begin van het schooljaar een klasgesprek over een fijne groep vormen en de bijhorende groepsafspraken (bv. respectvol omgaan met elkaar). We laten duidelijk voelen dat negatief gedrag (o.a. pestgedrag) op onze school niet thuishoort, we sluiten niemand uit, iedereen hoort erbij! We maken samen een vriendschool.

In onze school wordt de zorgcoördinator aangeduid als vertrouwenspersoon. Zij kan bemiddelen als leerkrachten een tweede opinie willen of wanneer leerlingen wensen te praten met een andere leerkracht. De kinderen worden bij de start van het schooljaar geïnformeerd dat ze steeds met vragen of problemen bij de zorgcoördinator terecht kunnen. Voor kleuters blijft dit steeds de kleuterjuf.

Voor ouders is deze vertrouwenspersoon ook een duidelijk aanspreekpunt in de school bij pestgedrag. Dit wordt aan de ouders meegedeeld op de eerste ouderavond. Ouders krijgen ook elk jaar een infoblad over ruzie-plagen en pesten.

Afspraak 2

Elke klas en elke leerkracht werkt aan een positieve klassfeer. Een gemotiveerd team wil ervoor zorgen dat elk kind graag naar school komt en zich goed voelt.

Dagelijkse gesprekken voeren met de kinderen om te werken aan relationele, sociale verbondenheid. Belangstelling tonen in hun leefwereld. Hiervoor tijd en energie vrij maken. Praten met kinderen is investeren in een goede pedagogische relatie.

Via het ontwikkelveld Rooms-katholieke godsdienst komen verschillende thema's aanbod: gevoelens, omgaan met conflicten, uitsluiten, ruzie, gewetensvol handelen, ...

Formele kindgesprekken worden elk jaar georganiseerd, die degelijk worden voorbereid vanuit de klasscreening welbevinden en betrokkenheid.

Doorheen het schooljaar worden activiteiten georganiseerd op klasniveau (verjaardagsfeest, themafeesten, afsluiting schooljaar ...), klasdoorbrekend (muzische activiteiten, sportactiviteiten, sinterklaas, kersthappening...) en op schoolniveau (start van het nieuwe schooljaar, schoolfeest, werken rond het boek Geluksvogels, ...).

Verder zijn er de tweejaarlijkse uitstappen die een positieve klassfeer bevorderen (boerderijklassen, fiets tweedaagse, bosklassen en sportklassen). Doordat de leerlingen vaak met mekaar spelen en werken, kennen veel leerlingen elkaar. Dit komt de sfeer op school en op de speelplaats ten goede.

Het is de taak van het team om het welbevinden en de betrokkenheid van elk kind te verhogen. Kinderen die zich goed voelen, tevreden zijn, een goed zelfbeeld hebben, participeren op klas- en schoolniveau gaan minder snel pesten.

Afspraak 3

We werken met een methode sociale vaardigheden: gelijkgerichte aanpak voor leerkrachten en herkenbaarheid voor de kinderen. Deze aanpak wordt geïntegreerd ingezet doorheen het schooljaar. Bij de kleuters werken we met de methode 'Groeï mee met Cas en Lisa'.

Bij de lagere school werken we met de methode 'Onze klas ons team (Abimo)'.

Op de lagere school geven we ook tijdens deze lessen aandacht aan het verschil kennen tussen pesten, plagen en conflict. Conflicten zijn vervelend maar komen regelmatig voor in het dagelijks leven. Het is bovendien nuttig voor leerlingen om te leren ruzie maken en conflicten op te lossen. Het is goed om leerlingen te leren omgaan met kritiek en hun ideeën goed te verwoorden. Dat is de basis voor goede relaties, een fijne schoolsfeer en een gezonde samenleving. Een pestsituatie vraagt een andere aanpak.

- Pestpreventie op de speelplaats/op school

Als school willen we inzetten op pestpreventie. Door duidelijke speelplaatsafspraken te hebben die in het begin van het schooljaar herhaald worden maar ook nog vaak doorheen het schooljaar. Deze afspraken zijn duidelijk voor iedereen. We werken met pictogrammen(foto's van de kinderen). Tijdens de speeltijd staan er telkens 2 leerkrachten in voor het toezicht. Elke leerkracht staat aan één kant, de verharde speelplaats of aan de graskant. Indien er een kind valt en verzorgd moet worden, gebeurt dit door de leerkracht aan de verharde kant.

Er is een werkgroep die lijnen uitzet voor een fijnere en veilige speelplek voor iedereen. Het spelen wordt in kaart gebracht, de nodige spelmaterialen worden aangekocht, herinrichten van de speelplaats, ... Hierdoor hopen we dat leerlingen zich amuseren en zich niet gaan vervelen zodat ze geen tijd hebben om te pesten.

Tijdens de sint periode kan er ook vanuit de klastitularis spelmaterial aangekocht worden voor tijdens de speeltijden. De klastitularis zorgt dat het aanbod volgens de interesses van zijn/haar kinderen is.

Speelplaatsafspraken:

1. Ik voetbal enkel op het voetbalplein. Kleuters en niet-voetballers spelen aan de kant van de zandbak/speeltuigen.
2. Ik speel niet op het toilet.
3. Ik vraag altijd eerst aan de juf of ik naar binnen mag.
4. Ik speel niet op het grasveld of in de zandbak bij een rode vlag.
5. 1ste bel : Ik stop mijn spel. Ik ga naar de verharde speelplaats en ruim het speelgoed op.
2de bel : Ik ga naar de rij.
6. Als ik me niet aan de afspraken hou, ga ik naar het denkhoekje. (op het grasveld of op de verharde speelplaats) Er volgt een gesprek met de betrokkene leerling en met de leerkracht.

Afspraak 4

Bij het zien van ruzie op de speelplaats of elders proberen we eerst de kinderen de kans te geven het zelf bij te praten. We geven ze tijd om even tot rust te komen en na te denken over het voorval. Ze krijgen de kans om met elkaar te praten en nadien terug naar de leerkracht te komen. Als er een oplossing is, dan vraagt de leerkracht om zichtbaar handen te schudden, een vuistje, een high five te geven en sorry te zeggen.

Bij de kleuters kan dit vaak worden opgelost door een handje te geven of een knuffel. Bij kleuters zal zo'n gesprekje ook moeten worden gestuurd.

Afspraak 5

Op het moment dat beide partijen er niet uit komen of als het om werkelijk pestgedrag gaat, gaat de leerkracht op de eerste plaats (nadien zorgcoördinator) een verhelderingsgesprek aan en probeert nieuwe afspraken te maken. De kinderen krijgen de kans om zonder straf terug een positieve relatie op te bouwen. De leerkracht geeft aan dat er een vervolgesprek komt afhankelijk van de situatie en de leeftijd van de kinderen.

Bij veel conflicten bij kleuters op de speelplaats volgt de kleuterjuf dit een tijdje op door een kort gesprek na iedere speeltijd te houden: Ik vond het leuk omdat... / Ik vond het niet leuk omdat ...

De aanpak op school bij pestgedrag

Afspraak 6

Bij pestgedrag wordt altijd de zorgcoördinator op de hoogte gebracht, alsook de directie. Er wordt via mail of via het bord in de leraarslokaal een beschrijving van melding genoteerd om dit bij het toezicht in de gaten te houden. Het team is op de hoogte en betrokken. Is er iets gebeurd tijdens de speeltijd, dan meldt de toezichthoudende dit meteen nadien aan de klastitularis. De klasleerkracht en/of het zorgteam volgt de situatie kort op.

- No Blame

Een stevige babbel met de pester kan soms al voldoende zijn om de zaak te keren. Toch kan het zijn dat in bepaalde situaties een andere aanpak moet worden toegepast.

Op onze school wordt dan ook **soms** de No-Blame methode gebruikt. No Blame ziet pesten als een groepsprobleem. Niet de feiten zijn het belangrijkste, maar de gevoelens van het slachtoffer. Alleen als het slachtoffer akkoord gaat met een straffeloze aanpak, is het zinvol.

Het proces verloopt in 7 stappen:

1. De leerkracht/zorgcoördinator praat met het slachtoffer over zijn gevoelens en vraagt namen van wie pest. Feiten zijn niet belangrijk. Het slachtoffer knutselt, tekent, schrijft vervolgens iets over zijn gevoelens.
2. De leerkracht/zorgcoördinator brengt een zestal pesters, meelopers, stille getuigen en 'behelpzame leerlingen' bij elkaar. Hij/zij vertegenwoordigt zelf het slachtoffer.
3. In een gesprek met deze groep legt de leerkracht/zorgcoördinator uit wie zich slecht voelt in de klas en waarom dit zo is. Zijn of haar ellendige gevoel wordt concreet met het werkstukje uit stap 1. Details, feiten, beschuldigingen komen NIET aan bod.
4. De leerkracht/zorgcoördinator benadrukt dat er geen straffen volgen. De groep is enkel bijeen om het probleem op te lossen. Zij zijn samen verantwoordelijk voor een beter gevoel bij het slachtoffer.
5. De groep formuleert voorstellen: iedereen doet dat in de ik-vorm. "Ik zal niets doen, ik zal hem/haar met rust laten" is ook een waardevol voorstel. Geen enkel idee komt van de leerkracht.
6. De groep voert in de volgende week de voorstellen uit.
7. Na een week spreekt de leerkracht/zorgcoördinator opnieuw met elk kind, nu apart. Het slachtoffer komt eerst en vertelt hoe die week verlopen is. Als het pesten niet gestopt is, wordt een nieuwe groepsbijeenkomst gepland. Eventueel met een andere samenstelling.

Natuurlijk wordt er op school flexibel omgesprongen met de No Blame methode.

Deze methode is een leidraad in het aanpakken van pestproblemen. De zorgcoördinator en de leerkracht bekijken zelf hoe ze de stappen doorlopen, hoeveel leerlingen er deelnemen aan het gesprek, of er al dan niet een groeps gesprek moet zijn met alle partijen... Elke peestsituatie is anders en wordt dan ook anders benaderd.

- En verder?

Merken we echter dat het pesten aanhoudt, dan staan we erop dat er contact is met de ouders van de pester en/of de gepeste leerling. Op die manier kunnen we via een constructieve communicatie nagaan wat we samen kunnen doen om het pesten te stoppen.

Indien nodig worden er strenge maatregelen opgelegd in samenspraak met de directie. (zie schoolreglement).

- Pestmeldpunten

Pesten dient eerst en vooral gemeld te worden. Omdat dit voor leerlingen al een grote stap is, willen we ervoor zorgen dat ze dit op een veilige, eventueel anonieme, manier kunnen doen. De leerling moet zijn verhaal kwijt kunnen. In elke klas wordt daarvoor een postbus voorzien en ook centraal op school wordt een postbus voorzien.

De postbus mag dienen voor ideeën, suggesties, opmerkingen mee te delen en vragen te stellen. Dus ook positieve boodschappen zijn hierin welkom.

Ook via mail kunnen kinderen het pestgedrag melden. (voornaam.naam@wonderwijs-wijshagen.be)

Op deze manier hopen we dat de drempel om pesten te melden lager wordt. Het gaat hier immers niet om klikken.

Wij hechten veel belang aan het melden van pesten en hopen dat ouders niet zelf onderling de problemen willen gaan oplossen en pesters gaan benaderen. Wanneer het pesten op school gebeurt, willen wij als

school op de hoogte gebracht worden en willen we het probleem aanpakken. Als school kennen wij beide partijen en kunnen we onpartijdig het verhaal van alle partijen beluisteren.

- Cyberpesten

Nieuwe media hebben zeker hun waarde, maar kunnen ook negatief gebruikt worden. We durven van de ouders te vragen om zelf controle te houden over het gsm- en internetgebruik van hun kind. Beledigingen via internet of gsm, roddels verspreiden, ... zijn niet toegelaten. De ouder is wettelijk mede verantwoordelijk voor de gevolgen van zulk pestgedrag door hun kind. GSM gebruik op school is niet toegelaten. Indien het kind toch een GSM meebrengt wordt deze afgenomen.

Elk kind heeft vanuit de school een gmailadres. Dit dient enkel voor schooldoeleinde en niet voor persoonlijk gebruik.

Adviezen aan de ouders van onze school

Advies 1

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Toch moet iedere partij waken over haar eigen grenzen. Het kan nooit de bedoeling zijn dat ouders op school (en ook niet aan de schoolpoort of op de weg naar school of thuis) eigenhandig het probleem willen oplossen. Er moet overleg zijn met de leerkrachten (voor of na de schooluren) en/of directie. In onze school werd ook de zorgcoördinator aangeduid als vertrouwenspersoon van de leerlingen. Ook de ouders kunnen dus steeds terecht met vragen bij de zorgcoördinator, naast de eigen klastitularis of de directie.

Advies 2

Voor een pestgedrag op school blijft de inbreng van de ouders bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie en tot het ondersteunen van de aanpak van de school. Neem EERST contact op met de school alvorens in contact te treden met de ouders van de andere partij. De emotionele betrokkenheid bij je eigen kind kan soms te groot zijn om een juist inzicht te krijgen.

Advies 3

Ouders maken thuis tijd om met hun kinderen over het probleem te praten en laten het kind duidelijk aanvoelen dat ze achter de aanpak van de school staan. Geloof samen met je kind dat er gewerkt wordt aan het probleem.

Advies 4

Indien je erachter komt dat je kind zijn probleem niet durft te melden op school, vragen wij je om je kind in eerste instantie toch te stimuleren om naar de leerkracht toe te stappen. Dit kan via een briefje of mondeling. Pas als dit niet lukt, neem je zelf contact op met de school.

Advies 5

Als pesten niet op school gebeurt, maar op straat of in een hobbyclub, probeer je contact op te nemen met de ouders van de andere partij om het probleem bespreekbaar te maken. Een school mag immers niet voor conflicten buiten haar eigen muren verantwoordelijk worden gesteld. Toch kan het geen kwaad om ook hiervan de school op de hoogte te brengen. Vaak breiden broeihaarden zich uit naar andere locaties.

Advies 6

Ouders geven zelf het goede voorbeeld hoe een conflict kan opgelost worden.

Advies 7

Stimuleer je kind om op een positieve manier voor zichzelf op te komen, maar ook voor anderen.

Advies 8

Geloof niet steeds alles wat je kind zegt. Tracht door gerichte vraagstelling en het aanhoren van alle partijen een mening te vormen. Pas dan kan je een oordeel uitspreken over je zoon, dochter of andere leerlingen.

Advies 9

Stimuleer je kind zeker niet om het recht in eigen handen te nemen en zeker niet op een gewelddadige manier.

Advies 10

Indien je kind op school reeds bestraft werd voor zijn daden, is het niet nodig om thuis nog een extra straf op te leggen. Wijs wel in een gesprek op de gevolgen van het pestgedrag en laat duidelijk je afkeuring blijken. Reageer zeker positief op elke gedragsverbetering, hoe bescheiden ook.

Nuttige tips om pesten bespreekbaar te maken of te voorkomen

- In de bibliotheek vind je allerlei informatie omtrent pesten.
- Volgende websites kan je raadplegen :
 - www.pesten.be
 - www.weerbaar.info
 - www.pesten.net
 - www.omgaanmetpesten.nl
 - www.praatoverpesten.be
 - www.buddy.cartoonnetwork.be
- Op school vind je allerlei info en tips. Vraag ernaar bij de leerkracht, zorgcoördinator of directie.
- Je kan ook steeds terecht bij het CLB.
- Voor leerkrachten:
 - Van pesten naar samenwerken (Sue Young, uitgeverij Pica)
 - Positive Behavior Support, Goed gedrag kun je leren! (Annemieke Golly en Jeff Sprague, uitgeverij Pica)
- Kinderen kunnen met hun vragen en problemen anoniem terecht bij:
 - www.awel.be
 - www.watwat.be

Deze organisaties zijn bereikbaar via chat, e-mail, telefoon en een forum.